

شب خانوادگی

شب دهم

کارخانه هدیه

شبی برای توجه،
ساختن و نشان دادن محبت

خانواده
جانی است که
محبت زندگی
می کند

هدیه های
ساده
لحظه های
ماندگار
می سازند

توجه

خلاقیت

محبت

خانواده

تو
برای من
مهمی

یک شب
برای دیدن خوب همدیگر

خوش آمدید

گاهی بهترین هدیه‌ها، گران‌ترین‌ها نیستند.
یک چیز ساده که کسی مخصوص ما ساخته،
می‌تواند مدت‌ها در ذهنمان بماند.
امشب چیزی نمی‌خریم.
قرار است برای یکدیگر چیزی بسازیم که بگوید:
«به تو فکر کردم.»
و هنوز هیچ‌کس نمی‌داند هدیه‌اش را از چه کسی می‌گیرد!

هدف این شب

- امشب می‌خواهیم:
- با دقت بیشتری به یکدیگر فکر کنیم.
 - محبت را در عمل نشان بدهیم.
 - برای یکدیگر وقت بگذاریم.
 - همدیگر را غافلگیر کنیم.

نکته: «قیمت هدیه: صفر
ارزشش: توجه و وقتی که برایش گذاشته‌ایم.»

وسایل امشب

لازم نیست چیزی بخرید
از وسایل ساده خانه استفاده کنید:

- کاغذ و مقوا
 - ماژیک و مدادرنگی
 - قیچی و چسب
 - نخ یا کاموا
 - روبان
 - پاکت
 - جعبه کوچک
 - کاغذ یا مجله قدیمی
 - وسایل بازیافتی هم عالی اند.
 - هدیه لازم نیست هنری یا پیچیده باشد.
- نکته: «حتی یک نامه، یک خاطره نوشته شده یا چند جمله محبت آمیز می تواند کافی باشد.»

فضای امن خانواده

چند قانون ساده برای امشب:

- برای هدیه پول خرج نمی‌کنیم.
- اسم قرعه‌مان را لو نمی‌دهیم.
- هدیه کسی را نقد یا مقایسه نمی‌کنیم.
- هدیه لازم نیست زیبا یا حرفه‌ای باشد.
- چیزی واقعی و مخصوص همان فرد بسازیم.

نکته: «هدف، نشان دادن توجه است؛ نه نمایش مهارت.»

مشارکت خانواده

قبل از شروع برای صمیمی‌تر شدن فضا، هر نفر یک مسئولیت کوچک داشته باشد:

- مسئول موسیقی
- مسئول آماده کردن خوراکی
- مسئول آماده کردن نوشیدنی
- مسئول آماده کردن فضا و چیدن میز

بهتر است مسئولیت‌ها هر هفته بین همه جابه‌جا شود.

آماده سازی میز خوراکی (۲۰ دقیقه)

باهمکاری هم یک میز ساده آماده کنید:

- امشب میز را شبیه یک جشن کوچک بچینید. (هر خوراکی ساده‌ای که در خانه دارید کافی است):
- پاپ‌کورن یا چیپس یا پفک
- بیسکویت
- نوشیدنی

خوراکی فقط بخشی از فضای شب است؛

«موسیقی را روشن کنید و کم‌کم همه را دور هم جمع کنید.»

شروع شب (۱۰ دقیقه)

یک جمله برای آغاز

یکی از والدین می‌تواند بگوید:

«امشب قرار نیست ببینیم چه کسی هنرمند بهتری است. قرار است ببینیم چقدر به هم توجه می‌کنیم. چون برای ساختن یک هدیه مخصوص، اول باید به آن آدم فکر کنیم.»

سؤال کوتاه: اگر بخواهی برای یکی از اعضای خانواده فقط یک چیز

غیرمادی هدیه بدهی، چه می‌دهی؟

مثلاً: آرامش، وقت، خنده، کمک، همراهی.

قرعه مخفی (۱۰ دقیقه)

اسم همه اعضای خانواده را روی کاغذهای کوچک بنویسید.
هر نفر یک اسم بردارد.
اگر اسم خودش در آمد، دوباره قرعه بکشد.
اسم را به کسی نشان ندهید.
از این لحظه، آن شخص:
«آدم مخصوص تو» است.

پرونده مخفی (۱۰ دقیقه)

قبل از ساختن، کمی درباره آن شخص فکر کنید.

بدون نوشتن اسمش، جواب بدهید:

- چه چیزی خوشحالش می کند؟
 - چه کاری را خوب انجام می دهد؟
 - چه چیزی را دوست دارد؟
 - چه ویژگی ای در او دوست دارم؟
 - چه خاطره خوبی با او دارم؟
- نکته: «اول به شخص فکر کن، بعد به هدیه.»

کارخانه باز می شود (۳۰ دقیقه)

حالا هدیه را بسازید.

می تواند:

- کارت دست ساز
- بوک مارک
- مدال مخصوص
- قاب کاغذی با یک خاطره
- جعبه پیام های خوب
- نامه یا متن کوتاه
- دستبند ساده

یا هر چیز دیگری باشد. و ۲۰ تا ۳۰ دقیقه کافی است.
اگر کسی زودتر تمام کرد، لازم نیست فقط برای پرکردن زمان ادامه بدهد.

کوپن محبت (۳۰ دقیقه)

یک هدیه برای بعد از امشب

کنار هدیه یک کوپن بگذارید: «این کوپن برای _____ است.»
مثلاً:

- یک بار درست کردن چای
- کمک در یک کار خانه
- بیست دقیقه قدم زدن
- یک بازی دونفره
- نیم ساعت وقت برای حرف زدن
- انتخاب فیلم یک شب

دو قانون:

- چیزی بنویسید که واقعاً بتوانید انجام دهید.
 - کوپن باید تا قبل از شب خانوادگی بعدی استفاده شود.
- محبت وقتی واقعی‌تر می‌شود که به عمل برسد.

استراحت (۱۵ دقیقه)

- کمی استراحت کنید.
 - خوراکی بردارید.
 - نوشیدنی‌ها را پر کنید.
 - موسیقی گوش کنید.
- اما هنوز درباره صاحب یا سازنده هدیه سؤال نکنید.
غافلگیری را نگه دارید.

بسته‌بندی (۱۵ دقیقه)

- هدیه را با هر چیزی که در خانه دارید بسته‌بندی کنید:
- روزنامه، کاغذ ساده
 - پاکت، پارچه
 - جعبه قدیمی

روی آن فقط بنویسید: «برای _____»
اسم فرستنده را ننویسید.

مراسم هدیه‌ها (۲۵ دقیقه)

هدیه‌ها را یکی یکی باز کنید.
گیرنده اول حدس بزند چه کسی آن را ساخته.
بعد سازنده خودش را معرفی کند و جمله را کامل کند:
«این را برای تو ساختم چون...»
مثلاً:

«...همیشه وقتی خسته‌ام منو می‌خندونی.»
«...خیلی وقت‌ها حواست به بقیه هست.»
«...این خاطره رو با تو خیلی دوست دارم.»
نکته: «این جمله از خود هدیه مهم‌تر است.»

دریافت محبت

وقتی هدیه‌ای می‌گیریم، اول زحمت و توجه فرد را ببینیم.
لازم نیست همه یک جمله حفظ کنند.
فقط قبل از سؤال یا شوخی، چیزی شبیه این بگوییم:
«ممنون که برای من وقت گذاشتی.»

- امشب هم هدیه دادن را تمرین می‌کنیم،
- هم قدردانی از محبت دیگران را.

دعا (۱۰ دقیقه)

اگر مایل بودید، هر نفر یک جمله برای یکی از اعضای خانواده شکر کند.

بعد برای این موارد دعا کنید:

- دیدن خوبی‌های یکدیگر
- محبت در عمل
- توجه به نیازهای کوچک هم
- تشکر و تشویق بیشتر

برای نمونه:

«خدایا، ممنون برای خانواده‌مان. کمکمان کن خوبی‌های یکدیگر را ببینیم و محبت را فقط در حرف نگه نداریم. یادمان بده با وقت گذاشتن، کمک کردن، شنیدن و تشویق کردن نشان دهیم که برای هم ارزشمندیم. آمین.»

پایان شب

شاید هدیه امشب فقط یک تکه کاغذ، چند خط نوشته یا یک کاردستی

ساده باشد. اما پشت آن چیزی بود که نمی‌شود خرید:

یک نفر به تو فکر کرد.

برای تو وقت گذاشت.

چیزی مخصوص تو ساخت.

و شاید همه اینها فقط یک جمله را بگوید: «**تو برای من مهمی.**»